

nisterens Utringer, der, som jeg med For-
 nøielse hører, dog ikke gaae i den Retning, at
 han ikke skulde ønske Forslaget fremmet. Mi-
 nisteren har forelagt Forsamlingen til Over-
 veielse, om det maaskee ikke kunde være rettere,
 idet man tog denne Sag under Overveielse, strax
 at tage Forholdsregler, for at samle flere af
 disse spredte og smaa Klasser til større; men
 her maa jeg være af en anden Mening, thi,
 medens jeg ganske er for, at det bliver over-
 ladt til Overne selv at „forene“ sig, om de
 ville, saa troer jeg, at det er en vigtig Sag
 for Klasser af den Natur, saavidt muligt, at
 beholde den afsluttede Charakter, de nu have,
 saalænge de ikke selv ønske en Forandring deri;
 thi netop under denne Stikkelse er det stedlige
 Bekjendtskab til Personerne saa meget større,
 og det er netop dette Bekjendtskab til Perso-
 nerne, som bør kunne forudsættes hos en god
 Bestyrelse, og som gjør, at man maa ønske, at
 det i Bestyrelserne kommer Elementer, som kunne
 bidrage til at oplyse disse Forhold paa en
 anden Maade end den, de hidtil have været op-
 lyste paa. Dette er ikke at kaste nogen Skygge
 paa de Bestyrelser, der have været hidtildags;
 jeg vil antage, at de have gjort det efter deres
 bedste Formuenhed, men det er vanskeliggere for
 dem at bedømme Forholdet rigtigt, end det
 vil være for Mænd, udvalgte af den Klasse,
 som skal hjælpes igjennem Klasserne. Det har
 været mig meget hjært at høre, at den ærede
 Minister har anerkjendt det Nyttige ved en
 Forandring af den Art, og at han egentlig
 kun har havt Indvendinger at gøre mod det
 Omfang, man har villet give disse Bestyrelser,
 især med Hensyn til de Klasser, der havde
 smaa Midler at raade over. I den Hens-
 seende skal jeg være enig med ham, og det
 vilde endogsaa være gavnligt, om man kunde
 indrette Forslaget saaledes, at Bestyrelserne
 kom til at staae i en bedre Samstemning med
 de forskellige Forhold, hvorunder Klasserne be-
 finde sig, end det vil blive Tilfældet, naar
 man ligesom Lovforslaget bestemmer, at Bestyrel-
 serne nødvendigviis skulle være sammensatte
 saaledes og paa eens Maade. Det er muligt,
 at man kan finde et Middel til at begrænde
 sig i saa Henseende, og, da jeg antager, at et
 Udvalg vil blive nedsat, venter jeg, at dette

vil tage dette Spørgsmaal under Overveielse;
 men at lade Bestyrelserne blive i deres nær-
 værende Stikkelse og ikke skaffe et saadant
 repræsentativt Element tilføede, troer jeg vilde
 være urigtigt. Under Forhandlingerne i Udval-
 get issor, hvoraf jeg havde den Ære at være
 Medlem, var et af Hovedpunkterne, som det
 viste sig vanskeligt at komme ud over, at skaffe
 et rigtigt Forhold tilveie mellem de Mænd,
 der valgtes af Skolelærerclassen, og dem, der
 skulde repræsentere Kommunens Interesser.
 Denne Lov gaaer ud paa at forøge Bidragene
 fra Kommunerne i et vist bestemt Forhold til
 det Bidrag, som Skolelærerne skulle yde, men,
 altsom det Princip bliver gjort mere og mere
 gjældende, ere ogsaa Kommunerne mere beret-
 tige til at kunne sikkre deres Løn ved An-
 vendelsen af disse Midler. Kommunerne have
 jo nemlig et ikke ringe Løn at varetage ved An-
 vendelsen heraf; hvor det kun er Enkepensionen,
 det angaaer, falder Sagen mere simpel; naar
 Enken har faaet det, der tilkommer hende af
 Klassen, saa har Kommunen ikke videre med
 hende at gøre; men, forsaavidt den tillige skal
 bidrage til at pensionere ældre Skolelærere,
 saa faae Kommunerne en større Interesse i
 Spørgsmaaleis Afgjørelse, og derfor kan jeg
 ikke nægte, at det er Noget, der maa paasees,
 at Kommunen bliver tilbørligt repræsenteret;
 dog forekommer det mig, at den ikke buide
 være saa stærkt repræsenteret, som Tilfældet er paa
 Langeland; det synes mig ogsaa at være en
 Feil ved denne Bestyrelse, at Skolelærerne, der
 baaade yde Bidrag og ere interesserede i, at
 Hjælpen bliver ydet paa rigtig Maade, ere
 altsom svagt repræsenterede; thi eet Med-
 lem i en saadan Bestyrelse er under mange
 Omstændigheder det Samme som Ingen. Det
 vilde maaskee ikke være rigtigt at tage denne
 Bestyrelse til Mønster, og jeg antager heller
 ikke, at den ærede Minister nævnte den som
 det Mønster, man skulde stille sig for Die ved
 en mulig Omdannelse af Bestyrelserne. Det
 er forøvrigt vanskeligt, og vel heller ikke pas-
 sende, ved 1ste Behandling at forsøge denne
 Sag mere i Enkelthederne; jeg troer at have
 imødegaaet den ærede Ministers væsentligste
 Bemærkninger, thi som Indvendinger traadte
 de mindre frem; hvad jeg ellers kunde have